

Mál nr. 203/2007

M
og
Vátryggingafélag ið X v/ bifreiðarinnar D
og
Vátryggingafélagið Y v/ bifreiðanna A, B og C.

Árekstur á þjóðvegi nr. 1, Vesturlandsvegi, við Fiskilæk þann 18.4.2007.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 18.10.2007, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 31.10.2007.
3. Bréf Y, dags. 3.11.2007, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Öllum bifreiðunum var ekið suður Vesturlandsveg. Bjart var af degi, snjóþekja og hálka á akbraut, auk þess sem slydda var og sólskin. Bifreiðin A hafði hafnað utan vegar eftir að ökumaður missti stjórn á henni í blautum snjó á veginum. Bifreiðin B var þá stöðvuð í vegkantinum og hugðist ökumaður hennar huga að ökumanni A. Skömmu síðar var bifreiðin C stöðvuð fyrir aftan B, en andartaki síðar mun bifreiðin D hafa rekist aftan á C sem við það skall aftan á B.

Í framskýrslu lögreglu kvaðst ökumaður D hafa ekið á 80 km hraða á klst. og séð framundan sér að umferðaróhapp hafi orðið. Hafi hann ætlað að hægja á ferð, en þegar hann hafi byrjað að hemla hafi D byrjað að “skauta” til á veginum. Við það hafi ökumaðurinn misst stjórn á D með þeim afleiðingum að hún skall aftan á C. Í framburðarskýrslu hjá lögreglu kvað ökumaður D að C hafi verið kyrrstæð á miðri akbraut til suðurs og hann hafi ekki séð nein ljós aftan á C, hvorki ökuljós né viðvörðunarljós. Því hafi hann ekki séð hvort C var kyrrstæð eða á ferð. Hann hafi hægt á ferð þegar hann áttaði sig á því að C var kyrrstæð, en rekist aftan á C eins og áður er lýst. Farþegi í D hefur í lögregluskýrslu borið um málsatvik á svipaðan veg og ökumaðurinn.

Ökumaður C kvaðst hafa ekið út í vegkant og lagt fyrir aftan B. Andartaki eftir að hann stöðvaði hafi mikið högg komið aftan á C með þeim afleiðingum að hún kastaðist aftan á B.

Álit.

Ökumaður D ók á 80 km hraða á klst. þrátt fyrir hálku og snjóþekju á veginum. Hann hafði tekið eftir C fyrir framan sig. Þó kveðst hann ekki hafa dregið úr hraða og hemlað fyrr en hann áttaði sig á að C var kyrrstæð fyrir framan hann. Ökumaður D ók of hratt miðað við aðstæður og gætti ekki þeirrar varúðar sem af honum mátti krefjast. Staðhæfing ökumanns D og farþega um að C hafi verið kyrrstæð á miðri akbrautinni fær ekki næga stoð í gögnum málsins. Jafnvel þótt C hafi að einhverju leyti verið stöðvuð á akbrautinni varð áreksturinn andartaki síðar. Ekki eru efni til að virða það ökumanni C til sakar hvar hann stöðvaði bifreiðina. Þá telst enn fremur ósannað samkvæmt gögnum málsins að C hafi verið ljóslaus að aftan þegar D skall á henni.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann D.

Reykjavík, 23. nóvember 2007.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.